

סיפורים וספרים לחורף ולחנוכה

שלולי

כתבה: מירה מאיר

צייר: יפתח אלון

הוצאת כתר-לי 1988

איזה כיף לקפץ בחורף במגפי גומי בתוך השלוליות? רון אהב שלוליות. לא היה דבר שגרם לרון שמחה רבה יותר משלוליות. עם הגשמים הראשונים היה רון יוצא לחצר לחפש שלוליות. ובתוך השלוליות חיפש רון את החבר שלו "שלולי" – זה שנראה בדיוק כמוהו וגר בתוך השלולית.

טיפ טיפה של חורף

כתב: פול סטיוארט

אייר: כריס רידל

הוצאת מעריב 2006

סיפור חורף מקסים, בסדרת הספרים על הצמד הכובש: הארנב והקיפוד. בזמן שקיפוד מתכונן לשנת החורף שלו, הוא מבקש מחברו הארנב לשמור לו טיפ טיפה של חורף, כדי שגם הוא, כשיתעורר משנתו, יוכל לחוות הרגשה של חורף. כדי שהארנב לא ישכח, חורט לו קיפוד תזכורת על גזע העץ. בזמן שהקיפוד ישן את שנת החורף מתכסה כל האזור בשלג כבד. כבר לא נותר מה לאכול וארנב מתחיל לאכול את קליפת העץ... את התזכורת שחרט לו הקיפוד. האם הוא יזכור את הבטחתו? ואיזו טיפה מהחורף יבחר לשמור?

הגשם של סבא אהרון

כתב: מאיר שלו

אייר: יוסי אבולעפיה

הוצאת עם עובד 2007

פעם אחת בא החורף, אבל גשם לא ירד ולא היו עננים. "העננים גרים במערה על ראש ההר" אמר סבא אהרון לחבריו, "צריך לעלות לשם ולבדוק מה קרה." "אנחנו לא מאמינים לך", אמרו החברים, "תמיד יש לך כל מיני סיפורים משונים." אבל סבא אהרון התעקש, אמר שאין ברירה ומוכרחים. ומה קרה אחר-כך? פה מתחילה ההרפתקה הגדולה.

המטריה של רותי

כתבה ועיצבה: דינה דז'טובסקי

תצלומים: סם פרנק

הוצאת ספרית הפועלים 1973

ספר שמאוד אהבתי בילדותי ואולי הוא הגורם לכך שאני מאוד אוהבת מטריות. ובכל פעם שאני ניצבת בחנות מול דלי מלא במטריות אני עדיין מחפשת מטריה אדומה עם נקודות לבנות ממש כמו של רותי. את הספרים האהובים של ילדותנו אפשר להשיג שוב במהדורות חדשות.

על עלה ועל אלונה

מאת: שירה גפן

אייר: דוד פולונסקי

הוצאת עם עובד 2002

ספר באווירה חורפית, בדרכה מן הגן עוברת אלונה בגן ומוצאת עלה בצורת לב. זה לא עלה רגיל ואלונה מתקשה להיפרד ממנו גם כשהיא שומעת ממרחק את העץ מדבר אליה ומספר לה שזהו בעצם לב בצורת עלה - הלב שלו. הלב של העץ.

מרק במתנה

כתבה: גינה שימבורסקי

איירה: אורה איל

הוצאת אגם 2007

"מרק במתנה" הוא סיפור על נתינה ואהבה טהורה בעיקר מהפעוט, גידי, שרוצה להחזיר טובה גדולה להוריו וסבו וסבתו שמפנקים אותו ומעניקים לו מתנות. גידי רוצה גם הוא לתת להם מתנה מיוחדת. משהו שהוא הכין בעצמו... משהו הנוגע לצורך הכי בסיסי שלנו- מזון. מה הכין גידי? מרק! מרק במתנה. מרק מכל טוב שיש בבית ובסביבה הקרובה אליו: חלב וקמח, אטריות, פטריות אפילו פלסטלינה וגרב עם חור ועוד ועוד...

זה היה בחנוכה אז: נס גדול היה פה

כתב: נתן אלתרמן

אייר: דני קרמן

הוצאת הקיבוץ המאוחד 2001

היצירה המוכרת של אלתרמן, שכיכבה לאורך עשורים כמעט בכל מסיבת חנוכה בית-ספרית, ראתה אור לראשונה במוסף "דבר לילדים" בחנוכה של שנת 1933.

בשנת 2001 יצא הטקסט כספר בהוצאת הקיבוץ המאוחד, כשהוא מלווה באיוריו הנפלאים של דני קרמן, וערך לילדי שנות האלפיים היכרות מחודשת עם הסיפור: חבורת כלי בית ומטבח השוכנת בבית ילדים קיבוצי, מתעוררת לחיים בליל נר ראשון של חנוכה, וכדי להביס את החושך ואת רחשי הלילה הם מארגנים להם משחק-הצגה של סיפור מלחמת המכבים ביוונים, תוך כדי התכתשויות משעשעות.

הילדים יהנו ממשחקי הלשון והדימויים הציוריים, ביניהם מטאטא שהופך למתתיהו וקומקומים ארוכי זרבובית בתפקיד הפילים, יצחקו מכל הלב מההומור הסלפסטיקי ומהשפה הילדית הבוטה של הכלים, יתוודעו לחפצים שכבר עברו מן העולם דוגמת פרימוס ועל הדרך ילמדו לחבב את השפה האלתרמנית העשירה והציורית.

מעשיה לנר ראשון

מאת עדי זליכוב-רלוי

אייר אביאל בסיל

הוצאת עם עובד 2015

ספר מתוק ומחמם לב, שגיבורתו היא סופגניה קטנה אחת, קצת ביישנית וקצת פחדנית, שלא אוהבת ריבה, ולכן נדמה לה שאין לה שום סיכוי למצוא חן בעיני מישהו למול מגוון הסופגניות המפונפנות שממלאות את מדפי המאפייה. האם היא תישאר מיותמת על המגש לעת ערב? ושמה יקרה לה נס ושיש שם בחוץ מישהו שמחפש אחת כמוה בדיוק? "מעשיה לנר ראשון" מהווה אנטידוט מושלם לסופר-סייזינג שנעשה עם הזמן לחג החנוכה - לסופגניות עם שבעה מיני קרם וציפוי, הצגות חג עמוסות סלבס והפקות רעשניות של גננות אמביציוזיות מידי, ומחזיר את שמחת החג לזירה הביתית. בשפה שירית, עשירה ויפה אך בהירה ונטולת פומפוזיות, מספרת זליכוב-רלוי סיפור מלא חן והומור על הדברים הקטנים והפשוטים לכאורה, שממלאים את החג ואת הלב בחמימות ובשמחה, ויוצרת סיפור מהסוג שנעים לחזור אליו שוב ושוב גם אחרי שהנרות כבים.